

Mál nr. 58/2021**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um orsakatengsl milli líkamstjóns og árekstrar 25. september 2019.****Gögn.**

Málskot, móttakið 09.02.2021, ásamt fylgiskjölum 1-8.
Bréf V, dags. 25.02.2021.

Málsatvik.

Hinn 25. september 2019, á Ármúla í Reykjavík, varð þriggja bifreiða árekstur með þeim hætti að A var ekið aftan á B, sem lenti þá aftan á C, sem M ók. M leitaði samdægurs til læknis, og sagðist hafa fengið slink á brjóst- og hálsþrygg við áreksturinn. Kvartaði hún undan verkjum á því svæði og höfuðverk sem hún hefði ekki verið með fyrir áreksturinn. Var hún greind með tognun á háls- og brjósthrygg og spennuhöfuðverk. Fékk hún jafnframt beiðni í sjúkrahjálfun, og fyrirliggjandi er yfirlýsing sjúkrahjálfa dags. 4. september 2020, um meðferðina. Í kjölfarið átti M nokkrar komur á heilsugæslu vegna einkenna sem hún rakti til atviksins, sbr. læknisvottorð dags. 12. september 2020. Þá fékk M veikindavottorð vegna náms og vinnu fram til 1. nóvember 2019.

Hinn 13. febrúar 2020 hafnaði V bótskyldu vegna líkamstjóns á grundvelli þess að ekki væri sýnt fram á orsakatengsl milli einkenna M og umrædds atviks. M mótmælir þeirri afstöðu og telur bæði sýnt fram á tímabundnar og varanlegar afleiðingar slyssins. Fyrir umrætt slys hafi M ekki haft einkenni frá hálsþrygg, hnakka eða höfði, og hafi einungis sögu um bakverki. Einkenni hennar hafi ágerst auk þess sem hún finni fyrir nýjum einkennum. Læknisvottorð og greinargerð sjúkrahjálfa staðfesti það. Útreikningar sem V hafi aflað einhliða, og taki ekki tillit til mismundandi atgerfis og ástands ökumanna, geti þá ekki haft neitt vægi gegn öðrum gögnum málsins þegar komi að sönnunarmati á orsakatengslum. Telur M því bótskyldu úr ábyrgðartryggingu A fyrir hendi.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að samkvæmt svokölluðum PC-Crash útreikningum hafi höggið á C verið afar vægt og þyngdarhröðun bifreiðarinnar aðeins verið 0,44 gr. Þá hafi ekkert tjón orðið á bifreiðinni. Hafi kraftur árekstursins því ekki verið nægur til að valda líkamstjóni. Þá hafi M glímt við bakverki frá árinu 2012 og hafi hinn 19. janúar 2019 farið í segulómun af háls- og brjósthrygg þar sem slitbreytingar hafi komið í ljós. Virðist einkenni M því hafa verið svipuð fyrir slysið og ekki liggja fyrir neitt sérstakt læknisfræðilegt mat á því hvort líkamleg einkenni hennar verði rakið til árekstursins. Það sé M að sýna fram á tjón sitt og orsakasamband milli líkamlegra einkenna og umrædds atviks. Slík sönnun hafi ekki tekist og er bótskyldu því hafnað.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til árekstursins hinn 25. september 2019. Hvað varðar hraða- og höggútreikning í svokallaðri PC-Crash skýrslu verður ekki litið framhjá því að hennar er einhliða aflað af V og þó skýrslan lýsi litlum þyngdarkrafti árekstursins verða ekki dregnar víðtækar almennar ályktanir af sönnunargagni sem er einhliða aflað eða án þess að litið sé til annarra gagna. Eftir sem áður hvílir það á M að sýna fram á orsakatengsl milli þeirra einkenna sem hún rekur til umrædds áreksturs og árekstursins sjálfs. Þau læknisfræðilegu gögn sem liggja fyrir nefndinni eru annars vegar læknisvottorð vegna komu M á Læknavaktina hinn 25. september 2019, og hins vegar vottorð frá heilsugæslu um komur hennar þangað í kjölfar árekstursins og fyrra heilsufar, en fyrir liggur að M á sögu um bakverki. Þá liggur fyrir greinargerð sjúkrahjálfa þar sem m.a. kemur fram að M hafi fundið fyrir nýjum einkennum í kjölfar atviksins. Engar frekari rannsóknir eða myndgreiningar virðast hafa farið fram né liggur fyrir ítarleg mats- eða álitsgerð um varanlegar afleiðingar atviksins. Af læknisvottorði má þó ráða að M hafi fengið skóla- og veikindavottorð til vinnuveitanda vegna tímabilsins 25. september 2019 til 1. nóvember 2019. Þykir því mega slá því föstu að M hafi hafi orðið fyrir einhverjum meiðslum og verið veik og óvinnufær umrætt tímabil og eigi því rétt á þjáningabótum sbr. 3. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Engin gögn liggja hins vegar fyrir í málinu um að M hafi orðið fyrir tekjutapi þann tíma sem hún var óvinnufær. Í ljósi þessa verður ekki talið að M hafi sýnt fram á að hún eigi rétt á bótum fyrir tímabundið atvinnutjón skv. 2. gr. laganna, varanlegan miska skv. 4. gr. eða varanlega örorku skv. 5. til 7. gr. laganna. Samkvæmt gögnum málsins virðist ekki ágreiningur um að ökumaður A beri alla sök á árekstrinum, sbr. 89. gr. þágildandi umferðarlaga

nr. 50/1987. M telst samkvæmt framansögðu hafa sýnt fram á rétt sinn til þjáningabóta úr ábyrgðartryggingu A en ekki er sýnt fram á frekari bótarétt.

Niðurstaða.

M á rétt á þjáningabótum fyrir tímabilið 25. september 2019 til 1. nóvember 2019 úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Að öðru leyti er bótaréttur úr ábyrgðartryggingunni vegna líkamstjóns M ekki til staðar.

Reykjavík, 25. mars 2021.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.